

Andersen-Alstrups Udtalelser, hvorefter han opfordrer Organisationerne til endelig ogsaa at komme frem med tekniske Spørgsmaal, saa skulde han gerne tage sig af dem.

Saa omtalte den højtærede Minister den af mig nævnte ejendommelige Ordning med Hensyn til Bygningsarbejdet paa Sølvgadens Kaserne, og den højtærede Minister sagde, at det var efter Ordre fra den forrige Minister om, at de skulde bære sig saadan ad. Den Opfattelse maa den højtærede Minister se at faa revideret, thi saaledes er Forholdet ikke. Ved adskillige Lejligheder, hvor man fra Værkstedernes Side har beklaget sig over, at skønt man har store Elektrikerværksteder, er man gaaet ud i Byen med meget store Anlæg; til Trods for at man kunde gøre det billigere paa Værkstederne, hvor Personalet ikke havde noget at bestille, har jeg uægtelig anmodet Baneafdelingen, om de for alle saadanne Forholds Vedkommende vilde tage Tilbud fra Værkstederne. Det er ikke, som Ministeren udtalte, et Tilsagn, som Værkstedspersonalet har givet, om at udføre dette Snedkerarbejde for en vis Akkordpris, og denne Kaution er ikke en Sikkerhed for Akkorden — man stiller for øvrigt aldrig Sikkerhed for Akkord. Nej, det er, som jeg har oplyst, et regulært Entreprisetilbud, de har henvendt sig til Overarkitekten og har faaet Lov til sammen med private Arbejdsgivere at give Tilbud, Organisationen er antaget som Arbejdsgiver, det er Organisationen, der leder Arbejderne baade paa Værkstedet og paa Sølvgadens Kaserne, det er dem, der har Ansvar, det er dem, der gennem den almindelige Entreprerkaution garanterer for det. Jeg kan, som jeg sagde, ikke indse andet end, at man er kommet meget langt ind i teknisk Forhandling, idet man overlader Organisationer indenfor Virksomheden Arbejde som Arbejdsgiver. Det stikker baade Bedriftsraad og meget andet. Men man kan ikke med den Motivering, som den højtærede Minister har gjort, afvise Spørgsmaalet om teknisk Forhandling ved at sige, at Organisationerne har ingen Interesse for det og ingen Forstaaelse af det. Det er i høj Grad godtgjort, at Organisationerne netop har denne Forstaaelse. Jeg beklager, som sagt, at den højtærede Minister stadig har denne Uvillie overfor den tekniske Forhandling, at han ikke agter at benytte den.

Korsgaard: Som allerede nævnt er de Ændringsforslag, hvor de konservative Repræsentanter ikke har kunnet følge Venstrepartiet, Nr. 15 og 27. Den højt-

ærede Minister har beklaget, at vi paa disse Punkter har taget Særstandpunkt. Det ærede Medlem Hr. Rode har nærmest med en vis Foragt udtalt sig om vor Stilling her, idet han ansaa de Beløb, som vi gennem disse Ændringer fik frem, som latterlig smaa i Retning af at kunne give Arbejde; han syntes ikke, de var noget som helst værd. Ja, man kan jo se forskelligt paa Penge, man kan se forskelligt paa, hvad der er lidt, og hvad der er mere. For mig er 200 000—300 000—400 000 Kr. endnu ikke det ganske ingenting, og da disse 200 000—300 000—400 000 Kr. i det væsentlige vil betyde forøget Arbejde, mener jeg, at man kan have god Grund til at ønske disse Bevillinger bevaret. Og ikke alene for Arbejdets Skyld, men tillige for at vise en Tendens fra vor Side, en Tendens i Retning af, at vi ikke ønsker at køre fra den ene Grøft — altsaa en Bevægelse i Retning af, at det offentlige skal sætte Arbejde i Gang ud over alle Bredder for at formindske Arbejdsløsheden — over i den anden Grøft, hvad der vil betyde, at vi ikke alene ikke sætter mere Arbejde i Gang, men at vi endogsaa standser Arbejde, som normalt skulde udføres. Jeg kan ikke se rettere end, at det er fuldkommen berettiget gennem Ændringer som disse overfor en i øvrigt, i alt Fald hidtil, venligsinde Regering at pege paa, at her er man i Øjeblikket fra Regeringens Side inde paa Principper, overfor hvilke vi maa raabe Vagt i Gevær.

Det ærede Medlem sagde, at naar alt kom til alt, betød det ingenting, om Bevillingen blev staaende eller ikke. Ja, det kan vi jo først faa Vished for, naar Statsregnskabet for indeværende Finansaar kommer til at foreligge. Men jeg vil dog antage, at den højtærede Minister vil se saaledes paa Sagen, at han, naar et Parti, som ikke kan være helt uden Interesse for ham, har sat særlig Kraft ind paa at opretholde denne Bevilling, fordi den indeholder en betydelig Mængde Arbejde, i alt væsentligt vil bruge Pengene. Man bliver undertiden skuffet, og det kan ogsaa være, at jeg bliver det i dette Tilfælde, men jeg vil i alt Fald indtil videre leve i Forventningen om, at Ministeren vil respektere den Afstemning, som antagelig kommer til at give det Resultat, at disse Bevillinger ikke nedskæres saa meget, som Venstrepartierne har ønsket.

Angaaende Samraadet om Godstaksternes Nedsættelse, der jo er det Emne, der i væsentligst Grad har optaget Dis-